

Edward Ruscha (°1937, Omaha, Nebraska, V.S.)

Edward Ruscha is schilder, graficus en filmmaker. Zijn oeuvre is dan ook veelzijdig: hij maakt schilderijen, tekeningen, foto's, films, boeken, grafiek en affiches.

Ruscha wordt bekend met zijn 'woordschilderijen' in de jaren zestig. De kunstenaar kiest in deze beginperiode, in de geest van de Pop Art, voor het gebruik van elementen uit het dagelijkse leven, zoals kranten en strips.

Taal vormt van in het begin een essentieel element in zijn oeuvre, zowel in de titels van zijn werken als in de werken zelf. Ruscha speelt met verbindingen tussen woord en beeld. Uit deze vaak vreemde combinaties ontstaan uiteenlopende mogelijke betekenissen. Het is die gelaagdheid die de kunstenaar fascineert. Ruscha plaatst bijvoorbeeld de tekst *'Not a bad world, is it?'* boven een foto van een idyllisch landschap. De bestudeerde tweeslachtigheid van dit soort samenvoegingen is zijn handelsmerk. Woorden worden 'uit de lucht geplukt' en gebruikt in bevreemdende combinaties met beelden. Een resem mogelijke poëtische associaties, wat hij zelf noemt "aangename ambiguïteiten", is hiervan het resultaat. Zelf omschrijft de kunstenaar zijn intentie als "het willen tonen van de kieren en spleten in de normale betekenis van woorden."

Zijn werk evolueert vanaf de jaren zeventig steeds meer in de richting van de conceptuele kunst. Hij stelt vragen rond het permanente, blijvende karakter van kunst, de functie en de manier van presenteren. Zo experimenteert hij onder andere met ongebruikelijke materialen zoals buskruit en eierdooier.

In de jaren tachtig maakt hij opnieuw reeksen schilderijen. Hij keert terug naar traditionele thema's uit de kunstgeschiedenis zoals het licht, aloud symbool van de goddelijke aanwezigheid in de iconografie. Het gaat hem echter niet om het creëren van een spirituele ervaring of het aannemen van een morele positie. Recent werk draait rond het thema van 'het sublieme'.